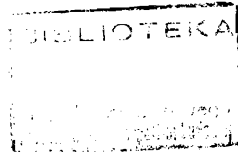

Warszawa, 14 października 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

C 09 d 5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

229,5/08

Nr 25365.

Kl. ~~22~~ 7/02

Axel Viggo Blom
(Zurych, Szwajcaria)
i Hans Schnyder
(Biel, Szwajcaria).

229,5/08

Sposób wytwarzania farb pigmentowych zapobiegających rdzewieniu.

Zgłoszono 28 czerwca 1935 r.

Udzielono 26 sierpnia 1937 r.

Pierwszeństwo: 30 czerwca 1934 r. (Niemcy).

Jako pigmenty przeciw rdzewieniu znane są nierozpuszczalne w wodzie chromiany, np. chromochromian, chromian ołowiu i chromian cynku; jednakowoż z powodu niepewnego działania w porównaniu z minią są one mało w użyciu.

Wynalazek niniejszy dotyczy wytwarzania farb pigmentowych, zapobiegających rdzewieniu i zawierających kwas chromowy wolny albo w postaci związków w stanie rozpuszczalnym w wodzie, a zwłaszcza w postaci chromianów rozpuszczalnych w wodzie.

Wodne roztwory soli kwasu chromowego, dodane do farb, zapobiegają rdzewie-

niu żelaza, jednakowoż sole powyższe są łatwo wypłukiwane przez wilgoć i powłoka traci działanie ochronne przeciwko rdzy. Jeżeli do wodnych roztworów kwasu chromowego albo soli kwasu chromowego doda się środków absorbujących, np. sadzy, żelu krzemionkowego, tlenku żelaza lub podobnych produktów, następuje po wysuszeniu mieszaniny związanie kwasu chromowego lub soli kwasu chromowego ze środkami absorbującymi. Po zmieleniu otrzymuje się pigment do wytwarzania farb zapobiegających rdzewieniu, który nadaje powłoce przez długi czas właściwości ochronne. Zaleca się omawianych pigmentów zapobiegają-

cych rdzewieniu i różnica ich w porównaniu ze znanymi pigmentami, służącymi do tego celu, polega głównie na tym, że za pomocą pigmentów według wynalazku osiąga się daleko skuteczniejszą ochronę przeciw rdzy, niż przy użyciu znanych pigmentów. Nawet przy zetknięciu się przedmiotu, zaopatrzonego w powłokę, do wytworzenia której użyto mieszaniny pigmentu według wynalazku ze znanym środkiem wiążącym, z wodą nie następuje wymycie pigmentu i pozostaje on bez zmiany swej objętości, nawet w razie wypłukania części kwasu chromowego lub chromianu, wobec czego otrzymana powłoka nie zmienia się pod działaniem wilgoci. Działanie ochronne utrzymuje się nawet wtedy, gdy powstaną małe uszkodzenia i pory. Wilgoć, która dostaje się przez miejsca uszkodzone, zostaje natychmiast unieszkodliwiona przez chromian tak, iż powłokę według wynalazku można umieścić nawet na mokrym żelazie. Tych wszystkich zalet nie osiąga się przy użyciu znanych pigmentów do wyrobu powłok lub środków do wytwarzania powłok.

Przykład I. Do stężonego roztworu dwuchromianu potasu dodaje się mieszając tyle sadzy, aż utworzy się gęsta papka, którą suszy się i miele.

Przykład II. 20 części wagowych dwuchromianu sodu i 5 części wagowych chromianu potasu rozpuszcza się w 60 częściach wagowych wody i do roztworu tego dodaje 100 części wagowych sproszkowanego żelu krzemionkowego, po czym masę tę suszy się w temperaturze 70°C. Po roztarciu wysuszonego pigmentu z pokostem lnianym otrzymuje się lśniąca powłokę chroniącą

przed rdzą. Przez zmieszanie z innymi farbami olejnymi można uzyskać każdy odcień.

Przykład III. 40 części wagowych chromianu potasu rozpuszcza się w 200 częściach wagowych wody i dodaje 75 części wagowych aktywowanej drobno zmielonej ziemi bielącej. Po dokładnym zmieszaniu wprowadza się mieszając tak długo tlenek żelaza, aż utworzy się gęsta masa, którą się suszy.

Za pomocą pigmentów otrzymanych według wynalazku niniejszego można wytwarzać powłoki ochronne przeciwko rdzy w sposób taki, iż pigmenty te rozciera się z odpowiednimi lepiszczami, które przy wyschnięciu w cienkiej warstwie tworzą powłoki nie przepuszczające wody.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania farb pigmentowych, zapobiegających rdzewieniu i zawierających kwas chromowy lub chromiany, znamienny tym, że do wodnych roztworów kwasu chromowego w stanie wolnym lub w postaci związków dodaje się środków absorpcyjnych, po czym wytworzoną mieszaninę suszy się i miele.

2. Sposób wytwarzania farb pigmentowych z pigmentów otrzymanych według zastrz. 1, znamienny tym, że pigmenty te rozciera się z odpowiednimi lepiszczami.

Axel Viggo Blom.

Hans Schnyder.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.